

гр.Перник, 25 септември, 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на седемнадесети септември през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 671/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по повод жалба на С.О.С.,***, против отказано финансиране за предоставяне на възстановителна помощ по реда на р.IV от ПОДМКВПМС, във връзка с възстановяване последици от природно бедствие от 22.V.2012 г. Според жалбоподателя, отказа на комисията е: индивидуален административен акт по см. чл. 21, ал. 1 от АПК; правния му интерес за оспорване на този акт се извлича от разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от КРБългария; отказът, като ИАА е немотивиран, постановен в нарушение на принципите на административното производство - чл. чл. 4,6,8,12,13 от АПК. Иска се отмяна на приложение № 2 по т. 5 към протокол 1/2013 г., без да се установи в частта, относима до него - т. 316 или цялото приложение.

По същество се иска съдът да отмени отказа на комисията за отпускане на възстановителна помощ, като му се присъди сумата от 372 лева, каквато е била оценката при извършения оглед.

Ответникът по жалбата-Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си пълномощник оспорва основателността и нейната допустимост /становища до ВАС и Адм.Съд Перник за просрочие на оспорването/, че не са налице предпостави за издаване на позитивен за жалбоподателя акт, тъй като несъответствието с изискванията на Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане /МКВП/ в случая е нормата на чл. 29, ал. 3 от правилника. С оглед на тези доводи се иска отхвърляне на жалбата.

Административен съд Перник, като обсъди доводите на страните във връзка с представените доказателства, намира следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в удължения срок по чл. 140, ал. 1 от АПК и от лице, инициирало производство пред компетентния орган, със заявление за оценяване на щети, засегнали къщата му, а от това се прави извод, че заявителя разполага с активна процесуална легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови потенциални права /да получи възстановителна помощ/ и интереси /по волята на административния орган да получи финансови средства/ и има предполагаем правен интерес да поиска отмяната му. Срокът за обжалване е започнал да тече от 20.II.2013 г., когато е обявен по реда на чл. 31, т. 1 от ПОДМКВПМС. Независимо, че самото приложение със списъка на лицата, на които е отказано отпускане на възстановителна помощ няма белези на ИАА, според изискванията на чл. 59 от АПК, като резултат от подадено заявление

от 29.V.2012 до кмета на общината, може да се приеме, че жалбоподателят е участник в административно производство пред органа, тъй като заявлението му е отхвърлено. В оповестения списък с лицата, на които е отказано финансиране за подпомагане и възстановяване на последици от природно бедствие не е отразен начина на обжалване, тъй като такъв не е предвиден по закон, но общата обжалваемост на административни актове налага да се приеме, че жалбоподателят ползува двумесечния удължен срок за оспорване. Жалбата е подадена на 29.III.2013 и е в този срок. Съдът не отчита като меродавно процесуално действие разпращането на съобщения от кмета на община Перник тъй като той няма такова задължение по закона и по правилника. Разпращането на такива съобщения, дори е недопустимо от разпоредбата на чл. 31 от Правилника, още по малко кмета на община Перник е органа, който да указва на населението пред кой съд може да се обжалва отказ на МКВП.

Видно от съдържанието на оспорваното решение на МКВП при МС, същото съставлява отказ да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.V.2012 г. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят, независимо, че при тясно прилагане на специалния закон ЗЗБ са основателни. Довод в тази връзка е общата обжалваемост на административните актове по чл. 120, ал. 2 от КРБългария и наложена практика на КС и ВАС. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се със съдебната практика, приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба от 29.05.2012 г. до Кмета на община Перник жалбоподателя е поискал да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището ѝ. Към молбата си е приложил копие от акт за собственост на УПИ и масивна жилищна сграда, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка от лицензиран оценител и по конструктивна част, като в

издания от двамата специалисти протокол остойностяването на щетите по постройката е в размер на 372 лева.

Към писмо, с което е свикано заседание на МКВП е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967 лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто - да се откаже целево финансиране на лица съгласно приложение № 2, с отделно изложени към доклада мотиви. От тези мотиви е видно, че възстановителна помощ не се предоставя за текущ ремонт, по смисъла на пар. 5, т. 43 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл. 29, ал. 3 от Правилника, редакция от 2012. г.

С решението по протокол № 1 от 11.02.2013 г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 316 МКВП при МС е отказала да предостави на жалбоподателя възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището ѝ, засегнато от природното бедствие. Мотивите в атакуваното решение са "несъответствие с изискванията на Правилника за организацията и дейността на МКВП при МС".

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атакувания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган - МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма.

За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. По тези факти също няма спор, с оглед на което настоящия състав приема, че акта е издаден от единствено компетентния държавен орган - МКВП. Съдът приема, че оспорвания акт, в частта, засягаща жалбоподателя е без съществени нарушения на административно производствените правила. Не се споделят доводите, че акта е немотивиран. Фактическите основания послужили за издаване на акта се извличат от административната преписката и в случаят сочат, че "несъответствието с правилника" така както е записано, представлява искане за възстановителна помощ за текущ ремонт, а съгласно чл. 29, ал. 3 от правилника за извършването на текущ ремонт не се предоставя възстановителна помощ. Тези доводи са изложени като мотиви към доклада приложен по делото и в списък. В тази връзка за съда е обвързващо

задължителното тълкуване по ТР 16/75 ОСГК - *Отказът да се издаде административен акт и излагането на съображения, поради които административния орган е стигнал до това решение, не е необходимо да съвпадат по време. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед на предстоящото издаване на акта.* Доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган имат сила и пред съда. Отделно от това жалбоподателя се позовава на изготвената експертна оценка и иска да се присъди определената от експерта оценка на щетите. Преценени в съвкупност и поотделно обсъдените по-горе доказателства мотивират състава да приеме, че жилището, за което е поискана помощта се нуждае от частичен ремонт, при който не се извършва намеса по носещата конструкция на сградата и сградата е годна за експлоатация. Този извод се налага от конструктивното становище и следва да се приеме, че става въпрос за текущ ремонт, за който държавата не дължи подпомагане и акта е постановен и в съответствие с материално правната разпоредба на чл. 29, ал. 3 от Правилника.

Пространните оплаквания, развити в жалбата не се подкрепят нито с фактически доказателства, нито са обосновани от правна страна. Следва да се отчете, че бланката на жалбата е раздавана от общинската администрация, и словесното изложение не е съобразено с отчетените в това решение факти. Следва да се отчете, че в мотивите към оспорвания акт, на комисията е предложено да не се отпуска възстановителна помощ за щети до 1500 лева. Този довод, възприет от комисията е изцяло в нейна компетентност и не е основание да се счита, че е незаконосъобразен. Следва да се отчете, че в това производство е постановен субординационен краен акт, липсва и не може да има диспозитивно начало в създаденото правоотношение между страните, а най малко може да има пълно възстановяване на действителни вреди, което не е идея и цел на специалния закон. Съдът не приема развитото становище в бланковата жалба, че целта на ЗЗБ И ПОДКВПМС била пълно възстановяване и обезщетяване произлезли за пострадалите от земетресението граждани. В тази връзка отказът бил и нецелесъобразен. Тези емоционални изрази не са основание за отговор с правни аргументи, поради което съдът не се счита обвързан от тях. Следва да се отчете, че печатната част на жалбата, колкото и да е наситена с развити от автора ѝ оплаквания, е неоснователна и подлежи на отхвърляне.

Предвид изложеното Административен съд Перник

Р Е Ш И :

Отхвърля оспорването по жалба на С.О.С.,*** против решението по протокол № 1 от 11.02.2013 г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 316 на МКВП при МС, с което е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане и възстановяване на жилище, засегнато от природно бедствие.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

Съдия: